

v katerega so bile vprežane krave. Krave pa so zdijvale proti domu. Pri domu pa so naglo zaokrenile ir. Ivan je z glavo zadel ob steno. Po dvakratni obisku domačega g. zdravnika je bil odpeljan v slovenjgraško bolnico, kjer je dne 5. maja umrl. — Trgovino je otvoril dne 1. maja v našem trgu g. Rih. Cmork. Sedaj imamo v trgu sedem trgovin. — Za roarenberškega kaplana in kateheta je imenovan g. Podgornik Franc, dosedaj kaplan pri Sv. Trojici v Halozah. Dosedajni kaplan g. Pušnjak Bogomir pa je prestavljen v Vojnik za 2. kaplana in kateheta.

Sv. Primož na Pohorju. Po nebeško plačilo je odšla blaga in ljudomila Ledinikova mati Uršula Ledinik, stara 77 let. Dasi šibke postave, ji je Bog naklonil lepo starost, da je mogla čimdalje skrbeti za Ledinikovo lepo posestvo. Mož ji je umrl že leta 1918, nato ji je smrt pobrala zaporedoma vse otroke, eno hčer in tri sinove. Od teh sta si dva nasledovala na posestvu. Rajna je veliko storila za cerkev in za uboge. Ob veliki udeležbi ljudstva smo jo pokopali v pondeljek dne 7. t. m. Sprevod je vodil g. kaplan Alojz Pajtlar, brat sedanjega posestnika. V jedrnatih in iskrenih besedah je v imenu rajnice vzela slovo od hiše naš vrli ključar in župan g. Peruš. Na grobu se je čednosti rajne spominjal g. župni upravitelj. Letos smo položili k večnemu počitku že tri stare gospodinje. Poleg omenjene že prej p. d. Puščavnikovo in Tratnikovo mater. Naj počivajo v miru!

Fram. Dne 7. t. m. je umrl Andrej Šmirmaul, posestnik in bivši večletni občinski odbornik. Izredno veliko prijateljev in znancev ga je spremilo k počitku; saj je bil pokojni priljubljen in spoštovan radi svojega odkritega značaja in velike dobrotljivosti. V srca so nam segle pretresljive besede, s katerimi se je v imenu vseh poslovil od pokojnega g. Ivan Greif, župnik iz Turnišča. Pevski zbor je zapel na domu in pokopališču žalostinko, saj je bil pokojni velik prijatelj cerkvenega petja. Naj počiva v miru, težko prizadeti družinici pa naše iskreno sožalje!

Spodnja Poljskava. V nedeljo dne 6. maja smo do solz ganjeni izročili ob obilni udeležbi občinstva materi zemlji blagega in splošno priljubljenega posestnika, zadnji čas prevžitarja, Franca Koban v starosti 67 let. Rajni

je bil pridren in skrben gospodar na lepem posestvu blizu farne cerkve. Vse ga je spoštovalo radi njegovega mirnega in blagega značaja. To dejstvo je omenil domači g. župnik v svojem govoru ob odprtem grobu, v katerem je proslavljal njegove kreposti in lepe lastnosti. Rajni je bil veren in odločen krščanski mož in v tem oziru lep zgled vsem vaščanom. Svoje otroke je vzgojil strogo v krščanskem duhu, v njegovo hišo so zahajali le krščanski časopisi: »Slovenski gospodar« in »Bogoljub«. Zadnje leto se ni počutil več trdnega, začutil je v sebi kal bolezn, katera ga je priklenila nekaj časa na bolniško posteljo. Skrbno je pa prej vse uredil za ta in oni svet. Izročil je posestvo sinu Francetu, ki je pred leti dovršil kmetijsko šolo v St. Juriju ob južni žel; tako je že itak lepo urejena kmetija dobila pridnega in kmetijsko strokovno izobraženega naslednika. Blagopokojnemu ni bilo določeno, da bi dalje časa po življenjskem trudu užival pokoj na stara leta. Ljubi Bog, ki mu je bil rajni iz srca vdan, je hotel drugače: odkazal mu je večni počitek tam, kjer je rajski mir in veselje nad zvezdami, kjer že bivata dve hčerki rajnega in se zdaj veselita v družbi svojega očeta. Spavaj v miru, dobri krščanski mož! Ostalim, žalujoči ženi, sinovom in mlademu gospodarju Francetu pa naše odkrito sožalje!

Vrhole pri Laporju. Zvonovi župne cerkve v Laporju, podružne cerkve v Kočnem in tudi podružne cerkve sv. Lucije v župniji Studence pri Poljčanah so naznanili, da nas je zapustila za vedno nad vse dobra žena in ljubha mamica peterih majhnih otročičev. Terezija Robar v 40. letu svoje straosti. Nikdar ni poznala krega ali sovraštva s sosedi. Do siromakov je bila polna usmiljenja in dobrotljivosti. Bela žena je zamahnila koso ter jo pokosila dne 7. maja zvečer ob 8. uri. Kako je bila priljubljena, je pričal njen pogreb dne 9. maja. Marsikatero oko se je zasolilo. Nekaj lepih besed v slovo sta spregovorila tamkajšnji bližnji sosed pri hiši žalosti in njen brat orožniški podnarednik Lovro Steinberger. Pokojno priporočamo v molitev. Preostalim naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 30. aprila se je poročil vrli mladenič Viktor Rajšp, posin iz Drvanje, z mladenko Anko Krajnc iz

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	36—	44—	56—	62—	94—	102—	110—
Marija Brezmadežna							
cm	20	25	30	30	30	42	60
Din	44—	56—	70—	80—	62—	150—	300—
Lurška Marija							
cm	17	20	25	30	37	42	50
Din	36—	44—	56—	80—	102—	125—	160—
Marija z Jezuškom							
cm	25	40					
Din	66—	150—					

Pri naročilu napišite velikost in ceno. Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trstenika. Ustanovila sta si novi dom na Drvanji. Bog daj novemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tako praznično ozaljšano že dolgo ni bilo pri cerkvi Sv. Bolfanka, kot zadnje nedeljo meseca aprila. V svojo sredo smo namreč sprejeli novega, že težko pričakovanega g. župnika. Krasno vreme je omogočilo vsestranske priprave za čim lepši sprejem. Novega dušnega pastirja je pričakala velika množica domačih in celo sosednjih faranov. Njegov prihod v nedeljo popoldan je pozdravil g. Razbornik Ivan, urbanski župnik kot dosedajni naš provizor, in končno zastopniki vseh družb in društev, ki jih imamo. V zelenjem in s cvetlicami okiñčani cerkvi so bile nato prve večernice novega g. župnika. Večerna bakljada in podoknica je bila v počastitev novemu pastirju naših duš. Prihodnji dan je bila ob pol 11. uri dopoldne slovesna umestitev g. Letonja Franca kot župnika pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah. Slovenska služba božja je bila opravljena ob številni asistenci mnogih povabljenih duhovnih gospodov. Vsi farani želimo novemu gospodu

mu je dovolil, da lahko shrani v sigurnem zavetišču tudi svoje dragocenosti. Nad 200 lahkovrnežev je plačalo po 500 dol. in je zaupalo preroku tudi zlato in razni nakit. Ljudje so se pripravljali, kakor bi se mišili vkrcati v Noetovo barko. G. Viljem Fogeroux je naenkrat izgubil neznanu kam. Z njim vred je skopnelo 100 tisoč dol. in vse mu zaupane dragocenosti. Opeharjeni Sev. Amerikanci še danes zamanj čakajo na — zvezdo repatico, ki bi naj uničila našo majko zemljo!

Najkrajše ime.

Morn. načelnik francoskega mesta Cherbourg je v činu admi-

Pobeg se je doigral posrečeno. Bil sem prepričan, da bom pripeljal v Verzej celo svinjsko trajbo, ko sem zadel za Dokležovjem na močen oddelek krucevske konjice. Po izmenjavi vprašanj, kod in kam, sem jim natvezel, da ženem v Ižakovec k nerescu več prasic. Same bi nikakor ne šle tako daleč, sem moral pač s celo trajbo na pot.

Duše tolovajske, verjeli so mi in mi pustili, da sem tulil na rog ter zavil s svinjami ne v Ižakovec, pač pa v Verzej. Ščetinarji so bili tako poslušni rogu, da so mi sledili v vodo, splavali preko in z vsem svinjskim blagom sem se pojavil v — Verzeju.

Veržejski strelci so se vrnili praznih rok; jaz trobentač s celo trajbo svinj. Toliko še povem, da smo hodili vsi moški Veržejci mesece in mesece z mastnimi mustačami, Veržejke so imele špeha in masti kakor nikoli prej in ne pozneje.

Kaj so počeli Kruci s pravim pastirjem? Radi njegove usode me ni nikdar grizla vest. Pobratimstvo sva sklenila v temi in pri vsebini moje čutare. Zamenjal sem dobro obleko za ničvredne cunje. Kaj takega bi mi ne zameril niti turški Alah, kaj šele naš — neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog.

Drašek je poplaknil svoj doživljaj. Obljubil je ob priliki kaj več iz obilne zaloge istinitih vojnih spominov.

Cele tri dni ni bilo nobenega Kruca na spregled. Niti od daleč se ni bližala kaka ponovna nevarnost. Več kmetov je ostavljalo tabor po jutrih in hodilo gledat k živini po goricah in raznih skrivališčih. Krucev od nikjer — a tudi Veržejcev ne, da bi javili kot odgovor na grmado popolen poraz sovražnika. Četrto jutro so pozdravili tabor žalostne Matere božje, kakor bi bili pognali v noči iz tal, ne veržejski strelci — krucevski topovi! Sovražniki so pripeljano orožje zakopavali in obdajali z zakopi na treh gričih od ormoške strani. Cevi treh topov so bile precej dolge — znamenje, da bodo iz varnosti pred v zemljo zabitimi koli in brez nevarnosti vrole smole skušali zrahljati jeruzalemski tabor, da bo sčasom omehčan brez nadaljnjih izgub za naskok in zavzet. Kruci se niso pustili ugnati v kozji rog od miklavških kmetov. S strelji iz dalekonosnih topov so hoteli prisiliti branilce k predaji.

mного let v božjem blagoslovu, v zdravju in zadovoljnosti v naši sredini! Bog živi!

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Smrt vzorne matere.) 67 let življenja ji je namenil Bog, 14 otrokom je dala življenje, 10 jih je odgojila in razšlj so se ji v svet, da se nikdar več niso našli ob svoji mami Ani Šalamun, katero so položili prejšnji teden k večnemu počitku. V Zagrebu, Gradcu, Mariboru in drugod bijejo njeni otroci življenja boj, niti na grob niso zamogli priti vsi in za enega je že mrtvi materi prišlo žalostno sporočilo, da leži v bolnici v Mariboru, ker si je zlomil obe roki.

Veržej. Nepozaben nam bo ostal letošnji 6. maj, ki smo ga preživel v dragem Marijanišču v Veržeju. Takrat je salezijanski zavod proslavil prvokrat tako slovesno sv. Janeza Boska, ustanovitelja salezijanske družbe. Za duhovno pripravo tega dne se je vršila slovesna tridnevna pridigami zjutraj in zvečer o don Boskovem življenju. — V soboto so pričeli prihajati romarji od blizu in daleč v Marijino kapelo, ki se je to pot oblekla v slavnostno obleko. Z glavnega oltarja je ljubeznjivo zrla podoba velikega vzgojitelja in očeta: novega svetnika. Ganljivo je bilo gledati pobožne romarje, zatopljene v zaupno molitev v milostni kapelici Marije Pomočnice, kjer je bila razpostavljena relikvija sv. Janeza Boska. Nepopisno lep se je nudil pogled zvečer po pridigi. Ko se je zmračilo, je Marijanišče, ovenčano in okrašeno z zastavami, zablestelo v bajni razsvetljavi; in razvila se je procesija z lučkami, kar je milino tega večera le še povečalo. — Drugo jutro ob peti uri je bila peta sv. maša z blagoslovom, med katero se je neprestano delilo sv. obhajilo. Koliko duš je to jutro obiskal dobri Zveličar! Po pridigi so sledile svete maše do pol 10. ure. Zadolena je godba in na vzvišen prostor pred oltarjem, ki je bil postavljen na prostem, je stopil mil. g. stolni prošt mariborski dr. Maks Vraber. Z njemu lastno vneseno besedo je poveljeval novega svetnika in nato njemu v čast služil slovesno pontifikalno mašo. Ob 11. uri se je v kapeli vršil shod salezijanskih sodelavcev. Popoldne ob pol treh nam je vlč. g. duhovni svetnik Franc Sal. Gomilšek, dekan šentlenartski v Slov. goricah, v ognjevitom govoru še enkrat predstavil sv. Janeza Boska in nas spodbujal k posnemanju.

Narodni praznik na Poljskem so praznovali dne 3. majnika.

Janez Bosko, svetnik! Posnemajmo ga, se je razlegalo v pridigah, tako je odmevalo pa tudi v srcu ogromne množice, ki se je po podanski pridigi uvrstila v dolgo procesijo. Za številno vrsto mož in mladeničev so korakale čete veržejske garde in lepo število požarniških oddelkov iz celaga okoliša. Vsa čast zavednim don Boskovim častilcem! Tudi Marijine družbe iz Male Nedelje, iz Sv. Križa na Murskem polju in iz Veržeja s svojimi zastavami zaslužijo za svojo požrtvovalnost in za številno udeležbo najlepšo zahvalo. Don Boskov kip, ves v cvetju, s katerim so ga ob vznožju okinčale dobre sodelavke, se je nežno odražal med belooblečenimi otroci in malim klerom, ki mu je sledila duhovščina. Posebno pozornost je vzbudilo lepo število duhovnikov iz sosednih župnij z mil. g. marib. stolnim proštom na čelu. Saj je bil domala ves ljutomerski dekanat častno zastopan. Po procesiji blagoslov v Najsvetejšim in zahvalna pesem. Naj duh sv. Janeza Boska zajema veliko širše množice; naj živi med nami in vnema naša srca v ljubezni do Boga in za rešitev duš! — Praznik Marije Pomočnice se bo

letos v Marijanišču obhajal dne 27. maja, na kvaterno nedeljo, z istim sijajem kot praznik Marijinega apostola, sv. Janeza Boska. Ze sedaj vabimo častilce naše nebeške Mamice, dobre in mogočne Pomočnice. Pridite v obilnem številu mladeniške in dekliške Marijine družbe z zastavami. Pridite vsi, ki trpite, k svoji Materi, ona vas bo blagoslovila!

Polzela. Odbor za obnovo Gore Oljke se najlepše zahvaljuje Hranilnici in posojilnici v Braslovčah, ki se je na občnem zboru spomnila tudi naše lepe božje poti in dala v ta namen lep znesek 1000 Din. Bog plačaj! Drugi posnemajte!

Polzela. Mnogo zanimivega in poučnega se dogaja zadnji čas v naši občini. Delo v bivšem Prosvetnem domu sploh počiva; skušamo pa se gospodarsko dvigniti. Pripravlja se elektrifikacija cele občine, izvzemši Gornji Podvin in hrboviti del Založ. Sestavil se je odbor iz zastopnikov občine in interesentov. Vršil se je že sestanek vseh interesentov, na katerem se je predvsem razmotrivalo o finančnem kritju za izvedbo načrta. Stavljani so bili razni predlogi, ki so si glade kritja, kakor

Župnik Stariha je opazoval s strahom kot veščak topniške priprave in se zavedal dobro, da ne bodo kljubovali granatam zakopi in razleta karteč ne bodo vzdržale na daljši čas ženske z negodno deco. Predno bodo zabobneli prvi streli iz kanonskih žrel in predno se bodo zasadile prve granate v z zemljo osigurano trdnjavo, bo treba poklicati potom sla na pomoč Veržejce. Sicer bodo poginjali zadnji ostanki jeruzalemskih braniteljev med nebom in zemljo, nasajeni na kole. Poveljnik je sklical v cerkev posvet bojnikov in jim zaupal brez ovinkov, kako bo, če bodo pričeli bruhati med nje topovi od treh strani smrt. Edino rešilno upanje so še veržejski strelci. Javiti se mora iz njih vrst kak mlajši, da se bo preplazil skozi obroč oblegalcev in ponesel »hauptmanu« od njega napisano pismo.

Ni bilo zajcev med Miklavčani, katere bi bilo treba prigovarjati ali celo siliti v tako tvegano podjetje, kakor je bil prenos sporočila v oddaljeni Veržej skozi strnjene sovražne vrste. Kolikor za orožje sposobnih mož ter mladcev, toliko v smrt pripravljanih prostovoljcev! In med temi, ki so se hoteli izmuzniti iz sovražnega oklepa, je bil tudi Benjamin med

branitelji, komaj 17 letni Vidin Franček. Poveljnik na zboru v Marijinem svetišču je bil ganjen do solz pri pogledu na kmečke junake — starejše in mlajše. Iz čete je stopil naprej Franček, padel na kolena pred župnika pred Marijinim oltarjem in ga prosil, naj poveri njemu nalogo prebitja do dedeka. Naj bo to njegov prvi viteški čin!

Župnik je omahoval, drugi so bili odločno proti. Mladec je prosil in stekel pri poveljnikovem oklevanju po mater. Ta naj da pred Marijo in celim zborom dovoljenje, da prikljče ravno on, najmlajši, ogroženemu taboru pomoč.

Vstopila je Vida in bila kot mati edina proti pričakovanju vseh za to, da se odpravi na večer njen sinko na sicer smrtno nevarno, a nujno potrebno pot. Pri toliki požrtvovalnosti, da, daritvi edinega otroka na oltar rešitve drugih so duhovniku zaigrale, zaplesale in se usule nehote in proti zadrževanju solze ganutja...

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših inserentih!

rala in se piše l'O. Če odvezamemo imenu plemiški pridevek, ostane samo še ime O. Admiral l'O izhaja iz zelo stare plemenite rodbine iz Normandije. Družina je posebno ponosna na dejstvo, da ima na celem svetu najkrajše ime. Pred kratkem je dobila družina O konkurenco. Ko je bila javljena zadeva z najkrajšim imenom po časopisih, se je javil lepega dne Japonec s sporočilom, da se piše J. **Najvišja gora v Evropi — Montblanc** dobi v doglednem času predor, ki bo dolg 12 km in so gradbeni stroški preračunani na 300 milijonov frankov.

mного let v božjem blagoslovu, v zdravju in zadovoljnosti v naši sredini! Bog živi!

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Smrt vzorne matere.) 67 let življenja ji je namenil Bog, 14 otrokom je dala življenje, 10 jih je odgojila in razšlj so se ji v svet, da se nikdar več niso našli ob svoji mami Ani Šalamun, katero so položili prejšnji teden k večnemu počitku. V Zagrebu, Gradcu, Mariboru in drugod bijejo njeni otroci življenja boj, niti na grob niso zamogli priti vsi in za enega je že mrtvi materi prišlo žalostno sporočilo, da leži v bolnici v Mariboru, ker si je zlomil obe roki.

Veržej. Nepozaben nam bo ostal letošnji 6. maj, ki smo ga preživeli v dragem Marijanišču v Veržeju. Takrat je salezijanski zavod proslavil prvokrat tako slovesno sv. Janeza Boska, ustanovitelja salezijanske družbe. Za duhovno pripravo tega dne se je vršila slovesna tridnevna pridigami zjutraj in zvečer o don Boskovem življenju. — V soboto so pričeli prihajati romarji od blizu in daleč v Marijino kapelo, ki se je to pot oblekla v slavnostno obleko. Z glavnega oltarja je ljubeznjivo zrla podoba velikega vzgojitelja in očeta: novega svetnika. Ganljivo je bilo gledati pobožne romarje, zatopljene v zaupno molitev v milostni kapelici Marije Pomočnice, kjer je bila razpostavljena relikvija sv. Janeza Boska. Nepopisno lep se je nudil pogled zvečer po pridigi. Ko se je zmračilo, je Marijanišče, ovenčano in okrašeno z zastavami, zablestelo v bajni razsvetljavi; in razvila se je procesija z lučkami, kar je milino tega večera le še povečalo. — Drugo jutro ob peti uri je bila peta sv. maša z blagoslovom, med katero se je neprestano delilo sv. obhajilo. Koliko duš je to jutro obiskal dobri Zveličar! Po pridigi so sledile svete maše do pol 10. ure. Zadonela je godba in na vzvišen prostor pred oltarjem, ki je bil postavljen na prostem, je stopil mil. g. stolni prošt mariborski dr. Maks Vraber. Z njemu lastno vzneseno besedo je poveljeval novega svetnika in nato njemu v čast služil slovesno pontifikalno mašo. Ob 11. uri se je v kapeli vršil shod salezijanskih sodelavcev. Popoldne ob pol treh nam je vlč. g. duhovni svetnik Franc Sal. Gomilšek, dekan šentlenartski v Slov. goricah, v ognjevitom govoru še enkrat predstavil sv. Janeza Boska in nas spodbujal k posnemanju.

Narodni praznik na Poljskem so praznovali dne 3. majnika.

Janez Bosko, svetnik! Posnemajmo ga, se je razlegalo v pridigah, tako je odmevalo pa tudi v srcu ogromne množice, ki se je po podanski pridigi uvrstila v dolgo procesijo. Za številno vrsto mož in mladeničev so korakale čete veržejske garde in lepo število požarniških oddelkov iz celaga okoliša. Vsa čast zavednim don Boskovim častilcem! Tudi Marijine družbe iz Male Nedelje, iz Sv. Križa na Murskem polju in iz Veržeja s svojimi zastavami zaslužijo za svojo požrtvovalnost in za številno udeležbo najlepšo zahvalo. Don Boskov kip, ves v cvetju, s katerim so ga ob vznožju okinčale dobre sodelavke, se je nežno odražal med belooblečenimi otroci in malim klerom, ki mu je sledila duhovščina. Posebno pozornost je vzbudilo lepo število duhovnikov iz sosednih župnij z mil. g. marib. stolnim proštom na čelu. Saj je bil domala ves ljutomerski dekanat častno zastopan. Po procesiji blagoslov v Najsvetejšim in zahvalna pesem. Naj duh sv. Janeza Boska zajema veliko širše množice; naj živi med nami in vnema naša srca v ljubezni do Boga in za rešitev duš! — Praznik Marije Pomočnice se bo

letos v Marijanišču obhajal dne 27. maja, na kvaterno nedeljo, z istim sijajem kot praznik Marijinega apostola, sv. Janeza Boska. Ze sedaj vabimo častilce naše nebeške Mamice, dobre in mogočne Pomočnice. Pridite v obilnem številu mladeniške in dekliške Marijine družbe z zastavami. Pridite vsi, ki trpite, k svoji Materi, ona vas bo blagoslovila!

Polzela. Odbor za obnovo Gore Oljke se najlepše zahvaljuje Hranilnici in posojilnici v Braslovčah, ki se je na občnem zboru spomnila tudi naše lepe božje poti in dala v ta namen lep znesek 1000 Din. Bog plačaj! Drugi posnemajte!

Polzela. Mnogo zanimivega in poučnega se dogaja zadnji čas v naši občini. Delo v bivšem Prosvetnem domu sploh počiva; skušamo pa se gospodarsko dvigniti. Pripravlja se elektrifikacija cele občine, izvzemši Gornji Podvin in hrboviti del Založ. Sestavil se je odbor iz zastopnikov občine in interesentov. Vršil se je že sestanek vseh interesentov, na katerem se je predvsem razmotrivalo o finančnem kritju za izvedbo načrta. Stavljeno so bili razni predlogi, ki so si glade kritja, kakor

Župnik Stariha je opazoval s strahom kot večak topniške priprave in se zavedal dobro, da ne bodo kljubovali granatam zakopi in razleta karteč ne bodo vzdržale na daljši čas ženske z negodno deco. Predno bodo zabobneli prvi streli iz kanonskih žrel in predno se bodo zasadile prve granate v z zemljo osigurano trdnjavo, bo treba poklicati potom sla na pomoč Veržejce. Sicer bodo poginjali zadnji ostanki jeruzalemskih braniteljev med nebom in zemljo, nasajeni na kole. Poveljnik je sklical v cerkev posvet bojnikov in jim zaupal brez ovinkov, kako bo, če bodo pričeli bruhati med nje topovi od treh strani smrt. Edino rešilno upanje so še veržejski strelci. Javiti se mora iz njih vrst kak mlajši, da se bo preplazil skozi obroč oblegalcev in ponesel »hauptmanu« od njega napisano pismo.

Ni bilo zajcev med Miklavčani, katere bi bilo treba prigovarjati ali celo siliti v tako tvegano podjetje, kakor je bil prenos sporočila v oddaljeni Veržeju skozi strnjene sovražne vrste. Kolikor za orožje sposobnih mož ter mladcev, toliko v smrt pripravljeneh prostovoljcev! In med temi, ki so se hoteli izmuzniti iz sovražnega oklepa, je bil tudi Benjamin med

branitelji, komaj 17 letni Vidin Franček. Poveljnik na zboru v Marijinem svetišču je bil ganjen do solz pri pogledu na kmečke junake — starejše in mlajše. Iz čete je stopil naprej Franček, padel na kolena pred župnika pred Marijinim oltarjem in ga prosil, naj poveri njemu nalogo prebitja do dedeka. Naj bo to njegov prvi viteški čin!

Župnik je omahoval, drugi so bili odločno proti. Mladec je prosil in stekel pri poveljnikovem oklevanju po mater. Ta naj da pred Marijo in celim zborom dovoljenje, da prikljče ravno on, najmlajši, ogroženemu taboru pomoč.

Vstopila je Vida in bila kot mati edina proti pričakovanju vseh za to, da se odpravi na večer njen sinko na sicer smrtno nevarno, a nujno potrebno pot. Pri toliki požrtvovalnosti, da, daritvi edinega otroka na oltar rešitve drugih so duhovniku zaigrale, zaplesale in se usule nehote in proti zadrževanju solze ganutja...

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših inserentih!

rala in se piše l'O. Če odvezamemo imenu plemiški pridevek, ostane samo še ime O. Admiral l'O izhaja iz zelo stare plemenite rodbine iz Normandije. Družina je posebno ponosna na dejstvo, da ima na celem svetu najkrajše ime. Pred kratkem je dobila družina O konkurenco. Ko je bila javljena zadeva z najkrajšim imenom po časopisih, se je javil lepega dne Japonec s sporočilom, da se piše J. Najvišja gora v Evropi — Montblanc dobi v doglednem času predor, ki bo dolg 12 km in so gradbeni stroški preračunani na 300 milijonov frankov.